

АТОМНИК АУ України

№20 (390) 15 травня 2008 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

НА ЗАСАДАХ СОЦІАЛЬНОГО ПАРТНЕРСТВА

ПРИРЕЧЕНІ НА ТІСНУ СПІВПРАЦЮ

такого спільного висновку дійшли сторони під час проведення конференції трудового колективу ДП НАЕК «Енергоатом» з виконання Колективного договору за 2007 рік

Колективний договір зазвичай укладають між двома сторонами — власником підприємства в особі його керівника та трудовим колективом, який представляє профспілкова організація і профком зокрема. Тому обговорення виконання цього документа соціально-економічних і трудових відносин, як правило, перетворюється на різні дорікання стосовно невиконання взятих протилежною стороною зобов'язань та суворе відстоювання власних позицій. Тож гадалося, що і під час проведення конференції трудового колективу ДП «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» подібного протистояння аж ніяк не уникнути. Тим більше що проблем вистачало. Це і незадовільні темпи житлового будівництва, і невелика, порівняно з іншими провідними галузями народного господарства, зарплатня, і значні претензії до рівня соціального захисту та медичного обслуговування, в тому числі й через добровільне медичне страхування... Та це ж тільки загальні найважливіші проблеми. А скільки є ще дрібних та особистих претензій, що їх і не перелічити. Проте глибока відповідальність за своє підприємство та всю ядерну енергетику України в цілому привели до зовсім протилежного результату. Хоча без ґрунтовного аналізу та критичних зауваг теж не обійшлося. Але це було зроблено виважено й уже в суто робочому плані, як відповіді доручення на майбутнє. Однак про все по порядку.

Відкрив конференцію заступник Голови Атомпрофспілки—голова профкому Компанії Олексій Лич, який повідомив про кількісний склад зібрання — близько 120 делегатів і запропонував розпочати роботу з обрання його керівного органу — президії. До її складу включили лише шість осіб, що у свою чергу свідчило про налаштованість на серйозну розмову. Тож місце за столом президії на сцені актового зали санаторію «Пуща-Озерна», що на Північно-Західній околиці Києва, де 24 квітня 2008 року (див. «АУ» №19, 2008 рік) проходила конференція, зайняли: тимчасово виконуючий обов'язки президента ДП НАЕК «Енергоатом» Данко Білей, голова Атомпрофспілки Валерій Матов, генеральні директори: Южно-Української АЕС — Вісаріон Кім, Хмельницької АЕС — Микола Панащенко, виконавчий директор Компанії з кадрів та соціальних питань Тетяна Алексеева та Олексій Лич. Останній на пропозицію президії повів і далі конференцію уже в робоче планування. Варто зазначити, що президент компанії Юрій Коврижкін та генеральні директори Запорізької і Рівненської АЕС були відсутні через поважну причину — хворобу.

Було також обрано робочі органи конференції. До секретаріату ввійшли делегати: Віра Ємченко (ЗАЕС), Людмила Гуц (ХАЕС) та Тетяна Васильєва (РАЕС). До редакційної комісії обрали: Івана Сердюка (ЗАЕС), Володимира Адаменка (ЮАЕС), Дмитра Міщенко (ХАЕС) та Івана Мельника (РАЕС). Тоді як рахункову комісію в кількості трьох осіб склали: В'ячеслав Бромот (ЗАЕС), Микола Сидоров (ЮАЕС) і Сергій Островний (РАЕС).

До порядку денного було внесено три питання: звіт про виконання Колективного договору; затвердження Акта вико-

нання Колективного договору; різне.

Слід зазначити, що з першого питання було визначено два співдоповідачі. Першим слово отримав Данко Білей.

ДЛЯ АДМІНІСТРАЦІЇ КОМПАНІЇ КОЛЕКТИВНИЙ ДОГОВІР — ЦЕ НЕПОРУШНИЙ ЗАКОН

— Наша сьогоднішня зустріч, — розпочав свою доповідь Данко Васильєвич, — присвячена підбиттю підсумків виконання Колективного договору ДП НАЕК «Енергоатом», а також обговоренню найгостріших проблем функціонування атомної енергетики та однієї з основних її складових — соціальної сфери. Передусім хочу відзначити, що наш «Енергоатом», завдяки високим результатам з успішного виконання основних напрямів Концепції розвитку Компанії та її найважливішої складової — Колективного договору, добре знають сьогодні в Україні і в Європі. Адже атомна енергетика України — це 15 енергоблоків АЕС загальною встановленою потужністю 13835 МВт.

Що нам вдалося виконати за цей період? Частка ДП НАЕК «Енергоатом» у вітчизняній електроенергетиці становить: встановленої потужності — 26,6%; обсягів виробництва — 47,5%; у структурі енергоринку — 49,8%.

За 2007 рік нами було вироблено 92,7 млрд. кВт/год електроенергії. А це на 2,5 млрд. кВт/год (на 2,7%) більше, ніж у попередньому році (90,3 млрд. кВт/год). Планове завдання з виробництва виконано на 101,2%. Тоді як коефіцієнт використання встановленої потужності за минулий рік становив 76,4%, або на два відсотки більше, ніж у 2006-му (74,4). За минулий рік Компанією в енергоринок відпущено 87,3 млрд. кВт/год електроенергії, що на 2,4 млрд. кВт/год,

або на 2,9% більше, ніж у попередньому році (84,9 млрд. кВт/год). Планове завдання з відпуску енергії виконано на 101,5%. При цьому вартість відпущеної в енергоринок енергії становила 9,9 млрд. грн. (з ПДВ), що на 16% відсотків більше, ніж за 2006 рік (8,5 млрд. грн. (з ПДВ)). Варто зазначити, що енергоринок повністю розрахувався за відпущену в 2007 році товарну продукцію. Ці досягнення у виробництві та реалізації електроенергії дозволили виконати умови Колективного договору. Фонд оплати праці становив 1346,1 млн. грн.

Протягом минулого року двічі підвищувалися тарифні ставки та посадові оклади: з 1 січня на 6 відсотків і з 1 квітня — на 6,8 відсотка. У березні—травні 2007-го за підсумками попереднього були виплачені також премії розміром 113,4 млн. грн., по 3300 грн. на одного співробітни-

ка. До речі, з 1 березня 2007 року відновлено поточне преміювання, яке відмінили роком раніше, розміром до 5 відсотків від суми встановлених окладів і тарифних ставок. Також триває процес реформування нарахування заробітної плати, а точніше — здійснено перехід на 25-ступеневу тарифну сітку. Вона враховує залежність оплати праці працівників ДП НАЕК «Енергоатом» від кваліфікаційного розряду, категорії та посади. Між іншим, виплата зарплатні здійснювалася вчасно й у повному обсязі.

Торік особливу увагу було приділено досягненню якісно нового рівня соціального партнерства. Тому вже сьогодні можна говорити про перші результати. Нам вдалося перебороти деякі негативні моменти — забезпечення соціальних гарантій для атомників за залишковим принципом. Уперше в тарифі на ви-

робництво електроенергії включено статтю «Соціальний розвиток» розміром у 206 млн. грн. Словна виконано взяті зобов'язання із забезпечення соціальних гарантій для персоналу, а також втілено в життя пріоритетні соціальні програми зі створення в містах-супутниках АЕС здорового психологічного мікроклімату, що у свою чергу дозволяє нашим працівникам зосередити максимум зусиль на вирішенні завдань безпечної експлуатації атомних електростанцій.

У ДП НАЕК «Енергоатом» створена й успішно діє єдина система соціальних пільг і гарантій для працюючих та пенсіонерів, сформована ще в попередні роки. Вона включає в себе всі види матеріальної допомоги, окрему допомогу жінкам-матерям при народженні дитини, а також по догляду за нею до досягнення трирічного віку, в окремих випадках — шес-

тирічного віку, одноразову матеріальну допомогу на оздоровлення. Вкрай важливими є напрями діяльності по забезпеченню гарячим та лікувально-профілактичним харчуванням у їдальнях і буфетах відповідно до норм лікувально-профілактичного лікування, безвідсоткові одноразові позички для покращення житлових умов та на оплату навчання. Постійно також здійснюється комплекс заходів морального й матеріального заохочення у зв'язку з державними та професійними святами, ювілейними датами. Завдяки системі соціальних пільг забезпечено доставку персоналу на роботу і з роботи за рахунок підприємства, допомогу ветеранам енергетики, учасникам та ветеранам Великої Вітчизняної війни, компенсацію витрат на тепло- та електроенергію, а також підтримку молодих спеціалістів.

Особливу увагу при цьому Данко Білей приділив пенсіонерам—колишнім працівникам Компанії. Робота з ними проводиться відповідно до «Положень про умови виплати щомісячної доплати до державної пенсії та одноразової грошової допомоги працівникам, звільненим із ДП НАЕК «Енергоатом» і його профспілкових органів у зв'язку з виходом на пенсію за віком, на пільгових умовах і по інвалідності». Положення є невід'ємною частиною чинного Колективного договору Компанії. Минулого року одноразову виплату при виході на пенсію отримали 603 працівники на загальну суму 19,8 млн. грн. У попередньому році 13,2 млн. грн. такої одноразової виплати отримали 553 працівники. Загальна ж сума виплат (одноразових і щомісячних) відповідно до Колективного договору становила 34,3 млн. грн. А це в 1,3 разу більше порівняно з 2006 роком.

(Закінчення на 2-й—4-й стор.)

ЩИРО ВІТАЄМО!

Голові Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України
В.О. МАТОВУ!

Вельмишановний Валерію Олексійовичу!

З нагоди урочистої події у Вашому житті — 55-річчям від дня народження — прийміть найсердечніші вітання і найкращі побажання!

Ваш ювілей як добрий привід осмислити прожите, поглянути досвідченим оком у перспективу.

Із 32 років Вашої трудової діяльності майже чверть віку пов'язано з роботою з людьми, з виконанням профспілкових обов'язків, які потребують, притаманних Вам, високих моральних та організаційних якостей, виваженого підходу до прийняття багатьох складних і визначальних рішень заради гідного життя трудової людини.

За відданість цій гуманній справі, порядність і принципиовість та як активного члена Президії ЦК профспілки ще 1997 року Вас було обрано заступником Голови ЦК Атомпрофспілки — організації, що за роки свого існування, від 1992 року, стала реальною силою, серйозним, чутливим інструментом захисту членів профспілки, з якою рахуються влада і працевлаштувачі, котра за потреби спроможна на динамічні колективні дії.

У розвитку Профспілки — і Ваш вагомий внесок, Ваші значні зусилля для інтеграції ядерної енергетики та атомної промисловості, тверда позиція щодо необхідності створення вітчизняного ядерно-паливного циклу, діяльне сприяння розв'язанню різноманітних спілчанських проблем.

Тож цілком заслужено, коли фундатору і натхненнику Атомпрофспілки Олександрю Юркіну довірили відповідальний пост Голови Федерації професійних спілок України, Вас на початку 2005 року на черговому Пленумі, згодом на IV з'їзді Атомпрофспілки відкритим голосуванням було обрано Головою Профспілки галузі.

Відтоді Ваш збагачений професійний, життєвий та енергетичний потенціал спрямований у майбутнє, на втілення довгострокових програм задля зростання й успіху нашої профспілкової родини і в інтересах ядерної галузі зокрема.

Так, попереду ще багато важливої роботи, але дорогу здолає той, хто йде! Ми підтримаємо!

Нехай, дорогий ювілярє, щастя і здоров'я, вірні друзі й одностудійці та просто добрі люди завжди супроводжують Вас у житті. А Ваші літа — будуть довгими, багатими на омріяні успіхи. Нехай возвеличує і міцнить Вас непереборна сила тяжіння — це Ваша сім'я.

Президія Центрального комітету Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України

НОВИНИ ЕНЕРГОАТОМА

У квітні атомні електростанції ДП НАЕК «Енергоатом» виробили 7,625 млрд. кВт/год електроенергії, що становить 100,3% від запланованого.

АЕС	Планове завдання на квітень	Виробіток у квітні, млн. кВт/год	Виконання планового завдання, %
ЗАЕС	3073	3081,5	100,3
РАЕС	1311	1315,8	100,4
ЮУАЕС	1840,7	1848	100,4
ХАЕС	1375	1379,8	100,3
НАЕК:	7599,7	7625,1	100,3

У січні—квітні 2008-го українські АЕС виробили 33,405 млрд. кВт/год, що становить 100,9%. Порівняно з аналогічним періодом 2007 року виробництво збільшилося на 0,315 млрд. кВт/год.

У квітні коефіцієнт використання встановленої потужності АЕС знизився через проведення планових ремонтів енергоблоків та диспетчерські обмеження на 4,6 процентних пункти і становив 76,3%.

Відтак складається неоднозначна ситуація: з одного боку, уряд ставить перед «Енергоатомом» завдання збільшувати виробництво електроенергії, а з другого — саме за це Національна комісія регулювання електроенергетики знову загрожує Компанії чималими штрафами.

У січні—квітні КВВП становив 82,9%. З початку року аварій та інцидентів, які класифікуються за «Міжнародною шкалою ядерних подій» (INES) не було.

ПРИРЕЧЕНІ НА ТІСНУ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Що стосується житлового будівництва, — тут Данко Васильович несподівано, певно, через те, що ця тема залишається для нього досить болючою, виявився надзвичайно лапідарним, — то за підсумками 2007 року в містах-супутниках АЕС здано в експлуатацію 234 квартири.

Значну увагу Компанія приділяє питанню санаторно-курортного лікування та оздоровлення персоналу. На 1 січня 2008 року санаторно-курортним лікуванням, яке теж проводиться у площині виконання Колективного договору, скористався 16721 наш працівник. При цьому фінансування становило 35,8 млн. грн. Тоді як на оздоровлення 7864 дітей витратили 11,6 млн. грн. Для порівняння зазначу, що в попередньому році відповідні показники дорівнювали 16011 працівників та 29,2 млн. грн., а на 7797 дітей виділили 10,1 млн. грн.

Минулий рік позначений також проривом у сфері співробітництва з органами місцевого самоврядування міст-супутників АЕС. За рахунок Компанії в кожному місті-супутнику з'явилися сучасні дитячі майданчики, а в кожній середній школі — комп'ютерні класи та музичне обладнання. Під час канікулів близько 500 школярів із міст-супутників побували в триденних екскурсійних турах до Києва.

Проведення ремонтних робіт та надання нового обладнання для медсанчасти стали нашим істотним вкладом у покращення медичного обслуговування населення. Крім цього, нами придбано: п'ять нових рентген-комплексів, чотири апарати штучної вентиляції легень, три ультразвукові діагностичні апарати та три автомобілі «невідкладної допомоги». 2,2 млн. грн. виділено також для забезпечення поточних ремонтів усіх п'яти медико-санітарних частин міст-супутників АЕС. Добігають свого завершення заходи із закупівлі обладнання для переоснащення об'єктів громадського харчування всіх атомних електростанцій. Закупили й нові автобуси для перевезення людей.

Але, доповнивши про наші спільні досягнення та зроблене, вважаю за потрібне самокритично назвати й окремі недоліки. Якщо торік нам вдалося уникнути негативних тенденцій стосовно ведення непромислового будівництва, зокрема — спорудження житла, а витрати на соціальний розвиток повністю були враховані в тарифі на електроенергію, то початок нинішнього року зовсім не виправдав надій на зміцнення позитивних тенденцій. Тому нині керівництво Компанії спільно з профспілкою працює з Національною комісією з регулювання електроенергетики та урядом України над питаннями обґрунтування наших соціальних і виробничих витрат для врахування їх у повному обсязі в складі тарифу на електроенергію ДП НАЕК «Енергоатом».

Останні зустрічі з Прем'єр-міністром Юлією Тимошенко вселяють у нас неабиякі надії.

Насамкінець Данко Білей тезисно охарактеризував завдання Компанії на перспективу. Пріоритетними на 2008 рік є: виробництво електроенергії обсягом 92,8 млрд. кВт/год; відпущення в Оптовий ринок електроенергії 87,1 млрд. кВт/год електроенергії; забезпечення підвищення рівня безпеки АЕС завдяки

відповідно до Колективного договору з соціальних гарантій для персоналу, реалізації пріоритетних програм, а також створенню в містах-супутниках здорового психологічного мікроклімату. Великі надії покладаємо на трудовий колектив та його представників на цій конференції та сподіваємося, що їхня увага, як

жена через відсутність потрібних коштів. Другий — це вирішення одного з найгостріших і найболючіших питань — будівництва житла та забезпечення тих наших трудівників, хто цього найбільше потребує. Навіть розмір зарплатні для багатьох не такий важливий, як забезпечення нормальним житлом. Планом капітальних

удосконаленню експлуатації та ремонтів, модернізації, а також модернізації енергетичного обладнання; виконання «Плану-графіка реалізації в 2008 році Концепції підвищення безпеки діючих енергоблоків АЕС»; здійснення в повному обсязі запланованих робіт з продовження терміну експлуатації енергоблоків №1 і №2 Рівненської АЕС; забезпечення підвищення коефіцієнта використання встановленої потужності (КВВП) енергоблоків АЕС; забезпечення виконання плану капітальних вкладень на об'єктах виробничого та соціального призначення, в тому числі введення 371 квартири, що перевищує показник 2007 року; розроблення техніко-економічного обґрунтування спорудження енергоблоків ХАЕС-3 і ХАЕС-4; проведення комплексної державної експертизи та затвердження Кабінетом Міністрів техніко-економічного обґрунтування будівництва централізованого сховища відпрацьованого ядерного палива (ЗВЯП); забезпечення виконання рішень Генеральної та Галузевої угод у частині соціального розвитку Компанії (а це — запорука зростання заробітної плати, спорудження нового житла працівникам відокремлених підрозділів, що у свою чергу забезпечить умови для покращення стану здоров'я та виконання в повному обсязі зобов'язань щодо пільг і гарантій персоналу).

Скажу відверто, Колективний договір став для всіх нас тим непорушним законом, який до букви виконується як адміністрацією, так і трудовим колективом Компанії. Тому ДП НАЕК «Енергоатом» прагне повністю впроваджувати в життя взяті зобов'язання

завжди, буде зосереджена на вирішенні завдань безпечної експлуатації атомних електростанцій нашої країни.

Пропоную вважати Колективний договір ДП НАЕК «Енергоатом» за 2007 рік виконаним.

Тепер мав своє звітне слово сказати другий співдоповідач, котрим у задалегідь підготовленому порядку денному був зазначений Олексій Лич. Однак він, на правах головуючого, несподівано для багатьох присутніх зробив хід конем і поступився чергою за трибуною Тетяні Алексеєвій для зачитання Акта виконання Колективного договору Компанії за 2007 рік. Це викликало деяке пожвавлення в залі.

ПРИСКОРИТИ БУДІВНИЦТВО ЖИТЛА

— Підбивати підсумки нашої досить плідної роботи, — розпочала Тетяна Карлівна, — надзвичайно легко. Адже ніхто не посміє заперечувати ті спільні досягнення нашого трудового колективу, про які повідомив Данко Васильович. І я, для економії часу, не буду ще зайвий раз на них зупинятися. Але дозволю собі акцентувати увагу присутніх на найважливіших недоліках, які безпосередньо пов'язані з виконанням зазначеного Колективного договору за 2007 рік. Бо ці проблеми, якщо на них належним чином не звернути увагу, будуть досить тривалий період супроводжувати нас і в подальшому.

Мушу повідомити, що лише два його розділи виконані не в повному обсязі. Але які!

Один із них пов'язаний з охороною здоров'я, зокрема зі створенням та затвердженням цільової програми з охорони здоров'я. Вона вже підготовлена. Однак не затверд-

вкладень на будівництво житлових об'єктів у 2007 році було передбачено 89 млн. 731 тис. грн. Хоча реально планували звести на 66 млн. 865 тис. грн. Тоді як фактично реальне будівництво було профінансовано лише на 58 млн. 323 тис. грн., що становить тільки 87 відсотків від річного плану. Торік передбачалося ввести в експлуатацію 24 тис. кв. м житла, або 342 квартири. Однак насправді було введено 234 квартири, про які вже повідомив у своєму звіті Данко Білей. Дозвольте мені бодай побіжно окреслити ситуацію з житловим будівництвом на кожній із чотирьох атомних електростанцій та відокремленому підприємстві «Атомремонтсервіс». Адже це не лише цікаво, а й надзвичайно корисно всім нам знати.

На Запорізькій АЕС було заплановано ввести в експлуатацію 3 тис. кв. м житла, або 106 квартир. Фактично здали в експлуатацію 3 тис. кв. м житла, тобто 72 квартири.

На Рівненській АЕС — 2,8 тис. кв. м житла, або 32 квартири. Здали, як і планували, один житловий будинок на 32 квартири.

На Хмельницькій АЕС не здано в експлуатацію жодного квадратного метра житла.

На Южно-Українській АЕС передбачалося ввести в експлуатацію 8 тис. кв. м житла, або 130 квартир. Тут теж, як задумали та пообіцяли людям, так і зробили — здали в експлуатацію всі 130 квартир.

У ВП «Атомремонтсервіс» планували підготувати для вселення 7 тис. кв. м житла, або 74 квартири, а й досі не здали жодної.

У підсумку маємо 234 квартири. Однак такі темпи житлового будівництва нас аж ніяк не можуть задовольнити.

СПІВПРАЦЮ

Необхідно всі питання житлового будівництва вирішувати набагато жвавіше й оперативніше. Було б дещо несправедливо, якби я не назвала справжні причини зволання з житловим будівництвом. Для всіх відокремлених підрозділів основною причиною невиконання запланованих у 2006-му та 2007 роках обсягів будівництва житла є довготривалі процедури вибору підрядних організацій. Але тут не тільки наша провина. Це ще значною мірою безпосередньо пов'язано з недосконалістю та постійними змінами чинного законодавства України про закупівлю товарів, робіт та послуг за державні кошти. Всі добре знають, що в нас тендерні процедури надто розтягнуті в часі. Наприклад, на Хмельницькій АЕС спочатку дуже довго не розпочиналося будівництво через відсутність необхідних коштів, а потім через затримку з проведенням тендерів. Тому вважаю, що всі ці питання житлового будівництва необхідно вирішувати якнайшвидше. Бо коли самі не ворушитимемося, тоді вже люди почнуть нас підганяти.

Тепер стосовно того, чи вважати Колективний договір виконаним, як це запро-

понував зробити Данко Васильович. Головне, щоб люди підтримали наше рішення в трудових колективах і не було з їх боку надмірних нарікань. Таке рішення треба ставити на голосування.

ЗАХИСТИТИ ПРАВА ПРАЦІВНИКА ТА ІНТЕРЕСИ ГАЛУЗІ

— Я також не поділяю надмірного оптимізму стосовно виконання минулорічного Колективного договору, — такими словами розпочав свій доповідний звіт Олексій Лич, коли він теж, нарешті, опинився за трибуною. — Тому, що цей базовий документ трудових відносин виконувався не завдяки чомусь, а наперекір усьому, в тому числі й здоровому глузду. З однієї простої причини. Бо той тариф на вироблену нами електроенергію, що був закладений у договорі, і той, який ми отримали насправді, — вони істотно відрізняються один від одного, в тому числі й по зарплаті.

Хочу, щоб мене правильно зрозуміли. В нас була передбачена у фонді зарплати одна сума. А ми з неї ще 40 млн. грн. витратили при переході на 25-ступеневу тарифну сітку. Але премію до Дня енергетики отримали. Однак цього було досягнуто, насамперед, завдяки добрій волі керівництва Компанії на чолі з її президентом Юрієм Коврижкіним та взятих ними кредитами. Тому в мене й виник певний песимізм. Бо кредити, як відомо, все одно треба колись повертати. Так, добра воля адміністрації відіграла при цьому чи не найбільшу роль. Бо профком стосовно рівня зарплати вів з керівництвом НАЕК перемовини впродовж усього року. Тож наше головне завдання на 2008-й і подальші роки полягає в тому, що коли держава визнає, що атомна енергетика — стратегічна галузь народного господарства, то з її боку мусить бути й відповідне ставлення до галузі та її працівників. Щоб ми не мали вигляд бідних сиріт, котрі нікому не потрібні. А наше воляння «SOS!» протягом останнього часу якраз і свідчить про таке до нас ставлення. Хоча позавчорашня (22.04.08. — Прим. авт.) зустріч із Прем'єр-міністром України Юлією Тимошенко переконала в протилежному. Тепер ми впевнені, що наша держава таки хоче мати міцну енергетичну сферу та надійну енергетичну безпеку. Бо український уряд докладає максимум зусиль для пошуку шляхів виходу з тієї критичної ситуації, в якій нині перебуває ДП НАЕК «Енергоатом» і взагалі весь паливно-енергетичний комплекс країни. Повірте, далі так тривати не може.

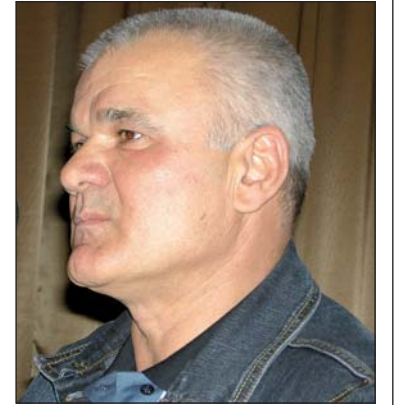
Тепер хотів би зупинитися на окремих позиціях Колективного договору за 2007 рік. Насамперед, торкнувся питання підвищення рівня заробітної плати. На жаль, минулого року ми навіть на 25 відсотків не досягли збільшення фонду заробітної плати. Насправді він зріс на 20 відсотків. І далеко не кожен із працюючих особисто відчув підвищення своєї зарплати на 20 відсотків. Можливо, це сталося ще й тому, що цей період збігся з переходом на 25-ступеневу тарифну сітку оплати праці в Компанії. Хоча маємо твердо пам'ятати, що вели-

чина зарплати насамперед свідчить про рівень соціального захисту наших співробітників. Усі це чудово розуміють. А те, що відбувається в нашому найближчому зарубіжжі, якраз і показує, що там цьому фактору соціального захисту приділяється набагато більше уваги, ніж в Україні. Ми добре бачимо, чим це загрожує. Рівень зарплати в Росії не йде в жодне порівняння з тією зарплатою, яку платимо ми. Звісно, для цього існує ще багато додаткових факторів. Наприклад, штатний коефіцієнт там набагато менший. І працівників на одному блоці, що дає 1 млн. кВт/год електроенергії, теж набагато менше. Але ж Росія зберегла потенціал колишнього Радянського Союзу — ремонтний персонал, інжиніринг, наукові кадри. Все це залишилося в Росії. А ми змушені створювати чи не з «нуля». Це я веду розмову стосовно об'єкту працюючого? У такому разі існує лише суб'єктивна оцінка. Якщо брат, кум, сват — отже плати максимум. А якщо хтось прийшов зі сторони, нехай і найвправніший із фахівців своєї справи, — цю суму вже менше. Хіба це справедливо? Тому ми й змушені до 10 відсотків різниці між мінімумом і максимумом в оплаті за рівноцінну роботу. До речі, за стаж роботи в енергетиці встановлена додаткова надбавка.

Чи існують у нас при цьому перекося? Безумовно. Бо з першого разу не можна все зробити бездоганно й назавжди. Не може бути одна норма зарплати на весь період. Тому оплата праці вимагає постійної оптимізації. Це невпинний рух, але не броунівський, а цілеспрямований і цивілізований. Це до всього ще й постійний перемовний процес між профкомом та адміністрацією. Слава Богу, що адміністрація не перешкоджає нам у цьому, тобто у віднаходженні оптимальної оцінки нашої праці. Бо її працівники також співробітники Компанії та, як і решта, живуть виключно на зарплату. Гадаю, показники, які ми маємо сьогодні з виробництва електроенергії при насправді існуючих, а не вигаданих, порушеннях на АЕС говорять лише про те, що ми маємо кваліфікований менеджмент, кваліфікованих керівників АЕС і добре вишколений персонал, які забезпечують не тільки виконання планів та показників, а й їх перевиконання. Щоправда, нас останнім часом чомусь штрафують за перевиробництво енергії. Бо гроші за вироблену понад план електроенергію, як вам уже відомо, в нас забрали, до останньої копійки. Це, мабуть, єдиний випадок у світі, коли за перевиробіток несподівано накладають штрафні санкції. Яка ж тоді може бути мотивація для продуктивної праці?! Але це, певно, мало кого цікавить.

Виваженість, справедливість і єдність у соціальних діях

Перехід на 25-ступеневу тарифну сітку оплати праці — це благо чи якась химерія, а то й шкода? На мій погляд — благо. Бо ми тепер максимально наблизилися до оцінки трудового вкладу кожного працівника саме в грошовому еквіваленті. Ну що таке різниця в зарплаті за рівноцінний обсяг роботи мінімум — максимум 90 відсотків?! А де тоді об'єктивна оцінка

кожного працюючого? У такому разі існує лише суб'єктивна оцінка. Якщо брат, кум, сват — отже плати максимум. А якщо хтось прийшов зі сторони, нехай і найвправніший із фахівців своєї справи, — цю суму вже менше. Хіба це справедливо? Тому ми й змушені до 10 відсотків різниці між мінімумом і максимумом в оплаті за рівноцінну роботу. До речі, за стаж роботи в енергетиці встановлена додаткова надбавка.

Чи існують у нас при цьому перекося? Безумовно. Бо з першого разу не можна все зробити бездоганно й назавжди. Не може бути одна норма зарплати на весь період. Тому оплата праці вимагає постійної оптимізації. Це невпинний рух, але не броунівський, а цілеспрямований і цивілізований. Це до всього ще й постійний перемовний процес між профкомом та адміністрацією. Слава Богу, що адміністрація не перешкоджає нам у цьому, тобто у віднаходженні оптимальної оцінки нашої праці. Бо її працівники також співробітники Компанії та, як і решта, живуть виключно на зарплату. Гадаю, показники, які ми маємо сьогодні з виробництва електроенергії при насправді існуючих, а не вигаданих, порушеннях на АЕС говорять лише про те, що ми маємо кваліфікований менеджмент, кваліфікованих керівників АЕС і добре вишколений персонал, які забезпечують не тільки виконання планів та показників, а й їх перевиконання. Щоправда, нас останнім часом чомусь штрафують за перевиробництво енергії. Бо гроші за вироблену понад план електроенергію, як вам уже відомо, в нас забрали, до останньої копійки. Це, мабуть, єдиний випадок у світі, коли за перевиробіток несподівано накладають штрафні санкції. Яка ж тоді може бути мотивація для продуктивної праці?! Але це, певно, мало кого цікавить.

Що ми не виконали, на мій погляд? Ми не врівняли тарифні ставки промислового і непромислового персоналу ДП НАЕК «Енергоатом». Однак сподіваюся, що до кінця 2008 року ми це упущення ліквідуємо. Нам твердять, що немає такого поняття, як «промисловий» та «непромисловий» персонал. Але ж є персонал основного виробництва й допоміжного. Він завжди був, є і буде.

Тому наше завдання полягає в тому, щоб за однаковий трудовий внесок ми платили рівноцінну зарплату, або, шонайменше, була визначена однакова тарифна ставка. І, між іншим, можна вирівняти за допомогою різних надбавок. Натомість кардинально зміниться в людей ставлення до своїх обов'язків, а відповідно й загальний психологічний клімат у нашому трудовому колективі, чим ніколи не треба нехтувати.

Соціальна сфера теж турбує всіх без винятку. Дещо раніше вже було зазначено, що в тарифі на електроенергію вперше було закладено 222 млн. грн. на соціальний розвиток. Так, це удвічі більше, ніж у попередні роки, в тому числі в 2006-му. Але чи достатньо цих коштів на соціальні потреби? Гадаю, ні. Бо нам потрібно було 260 млн. грн. Тож нам спустили «зверху» цю суму, а ми вже прагнули в неї втиснути все, що можна. І раділи, як малі діти. Бо раніше в тарифі мали лише 106 млн. грн. на соціальні потреби. Тому жодні відновлювальні й ремонтні роботи на наших об'єктах соціального призначення, які є безпосередньо на балансі атомних електростанцій, не проводилися.

Така ситуація тривала впродовж багатьох років. Зрозуміло, що через це сьогодні накопичилася низка таких проблем. І їх треба вирішувати, щоб усі соціальні об'єкти могли й надалі нормально функціонувати. Бо саме вони значною мірою формують зміст і атмосферу нашого повсякденного життя. Це стосується об'єктів соціально-побутового призначення, будинків культури, спортивних споруд, санаторіїв і профілакторіїв. Тож ми й мусимо сьогодні домагатися того, щоб кошторис фонду соціального розвитку визначався не у відсотковому відношенні «зі стелі», а щоб ці кошти виділялися, виходячи з наших реальних потреб. Щоб усі ці об'єкти нормально функціонували та забезпечували збереження здоров'я персоналу й створення сприятливої атмосфери в трудових колективах.

Співпрацювати на всіх рівнях, включаючи владу міст-супутників АЕС
Минулого року ми затвердили кілька програм.

Одна з них — інвестиційна. Згідно з нею в 2008 році ми повинні були спрямувати 189 млн. грн. на спорудження об'єктів соціально-побутового призначення, в тому числі 140 млн. грн. тільки на зведення житла. Але в тарифах на електроенергію реально закладено для цих потреб всього насьогодні 10 млн. грн. з 189 млн. грн. Отже, тепер мусимо нестачу необхідних коштів компенсувати за рахунок інших статей та програм. Зрозуміло, що за такої ситуації грошей уже не вистачає ні на модернізацію, ні на реконструкцію, ні на продовження ресурсу діючих блоків. Тож насправді маємо охрімому свиту — в одному місці латаємо, а в іншому рветься. Дякуючи Богу, наші спеціалісти й без достатньої кількості коштів забезпечують високий рівень безпеки на АЕС. Так, це тільки завдяки нашому висококваліфікованому персоналу. Тому й до нього мусить бути аналогічне ставлення. Проте, на жаль, цього немає. Хоча саме персонал, ще раз повторюю, гарантує сьогодні безпечну експлуатацію атомних блоків та надійне майбутнє вітчизняної ядерної енергетики. Це навіть Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко під час нашої профспілкової зустрічі неодноразово підкреслювала. Вона також категорично висловилася проти передачі об'єктів соціально-побутового призначення АЕС на баланс їхніх міст-супутників. Бо необхідно зберегти їх нормальне утримання та функціонування. Сьогодні ми перебуваємо на тій крайній межі, коли не тільки нові атомні блоки не будемо, а й не дбаємо про продовження ресурсу діючих. Але чому про це насамперед повинні дбати адміністрація та профком атомних електростанцій? А чому це не хвилює, наприклад, владу міст-супутників? Чому всі інші про це мовчать? Чому в багатьох просто відсутнє державне мислення?

Гадаю, з цією політикою цілковитої байдужості до загальних проблем час покінчити. Бо це загрожує зникненню не лише вітчизняної ядерної енергетики, а й усієї держави. Причина подібної байдужості полягає, насамперед, у тому, що кожен, хто приходить до влади на будь-якому рівні, відразу вираховує, на який період він отримав це владне кермо.

